

Jak przekazywać rodzicom negatywne informacje o zachowaniu ich dzieci

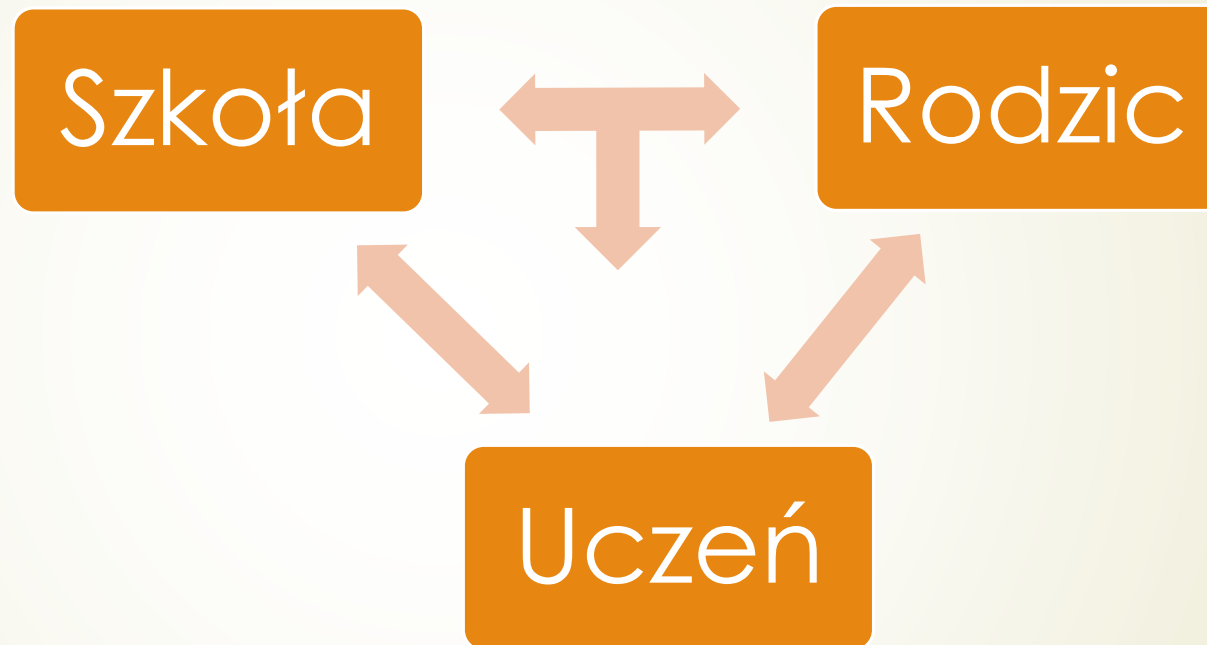
Mariola Szczepanik

Psycholog, w trakcie całościowego szkolenia z psychoterapii

Częstochowskie Centrum Wsparcia Rodziny

Współpraca

Czy jednak nauczyciele i rodzice
korzystają z tych szans?

Co zatem przeszkadza obu stronom w nawiązaniu efektywnej współpracy?

- ▶ Brak zaufania
- ▶ Duża niepewność na początkowych etapach wzajemnych kontaktów
- ▶ Stereotypy i uprzedzenia
- ▶ Obawa przed krytyką, oceną i obarczanie winą za niepowodzenia szkolne uczniów
- ▶ Obronne nastawienia wynikające z wcześniejszych doświadczeń
- ▶ Kryzys autorytetu nauczyciela
- ▶ Wysokie oczekiwania rodziców
- ▶ „Epidemia” zdenerwowanych, zestresowanych, zmartwionych rodziców

Skąd się wzięła ta epidemia
zdenerwowanych, zakłopotanych,
zmartwionych czy też oburzonych
rodziców?

- Świat jest stresującym miejscem
- Nauczyciele robią rzeczy, które wywołują niezadowolenie rodziców
- Szkoła nie spełnia rodzicielskich oczekiwań
- Rodzice mają problemy osobiste

Rozmowy indywidualne o trudnościach uczniów.

Warunki udanej rozmowy.

-
-
- Organizowanie przestrzeni do rozmowy.
 - Dostrojenie i słuchanie.
 - Podtrzymywanie kontaktu.
 - Wyjaśnianie wątpliwości.
 - Zadawanie pytań.
 - Odzwierciedlanie uczuć.
 - Dzielenie się własnymi odczuciami „komunikat Ja”.
 - Indukcja emocjonalna.
 - Ogniskowanie.
 - Inicjowanie wątku rozmowy.
 - Podsumowanie.

O czym jeszcze pamiętać?

- jak najwięcej rozmawiać i wyjaśniać, starć się zrozumieć rodzica, wczuć się w jego położenie,
- starać się na bieżąco informować o postępach dziecka (pozytywne strony) i problemach zaraz jak tylko się pojawiają lub zaczynają narastać (wczesna interwencja-ogląd sytuacji, dają szansę szybkiego rozwiązania sprawy),
- udzielać konkretnych wskazówek i rad, nad czym i w jaki sposób pracować z dzieckiem w domu (nie mówić „proszę się bardziej zająć dzieckiem”),
- odsyłać na konsultacje do pedagoga, psychologa (szkolnego lub w Poradni, jak nie pomagają wcześniejsze rady, w przyjaznym klimacie),

-
- udzielać wsparcia i zrozumienia (aby rodzic nie czuł się z problemem sam),
 - nie obarczać za zaistniałą sytuację tylko rodzica,
 - stwarzać jak najlepsze warunki do rozmowy (sam na sam, bez napięcia czasowego z jakiegokolwiek ze stron, w wygodnym, cichym i intymnym miejscu),
 - starać się rozładować napięcie towarzyszące całej sytuacji spotkania (powiedzieć o swoich odczuciach, emocjach),
 - sama rozmowa bardzo często pomaga rodzicom, pozwala odreagować napięcia, zdystansować się wobec swoich kłopotów, poczuć się mniej osamotnionym, zagubionym, przygnębnionym,
 - być jak najbardziej otwartym na kontakt, nie unikać pewnych tematów,
 - starać się, aby na rozmowie byli obydwaj rodzice (szczególnie, gdy problem jest poważny, ważna jest tu rola ojca, który często wycofuje się z kontaktu),

-
- unikać odwrotywania spotkania (niepotrzebnie wówczas narasta napięcie i odwleka się konfrontacje z problemami, może to spowodować wycofanie się rodziców z kontaktu),
 - na początku rozmowy warto powiedzieć coś, co rozluźni atmosferę (pochwała dziecka, jego mocne strony, osiągnięcia, anegdota, coś na temat ładnego wyglądu rodzica/ów),
 - skoncentrować się na opisie konkretnych zachowań a nie podsumowań, określić ogólnych (np. on jest nieśmiały i zahamowany),
 - rozpoczynać i kończyć rozmowę czymś pozytywnym np. wskazaniem mocnych stron dziecka (motywuje rodziców do działania i współdziałania),
 - starać się, aby rodzice wczuli się w położenie dziecka (dziecku jest z tym źle),
 - poznać sytuację zawodową i rodzinną rodzica (dziennik, drugi nauczyciel, inny pracownik szkoły),
 - zrozumieć ich często trudną sytuację zawodową i rodzinną,
 - rodzic oczekuje od nauczyciela informacji o swoim dziecku, wsparcia i zachęty,

-
- zetknięcie się z wrogością, napastliwością lub agresją ze strony rodziców, niesie bardzo silne, negatywne emocje. Najlepszym sposobem radzenia sobie z taką sytuacją, jest porozmawianie o niej z zaufaną osobą, odreagowanie negatywnych emocji,
 - jak najmniej moralizować i pouczać rodziców (budzi to poczucie niższości, wstyd, upokorzenie, reakcje obronne),
 - zbyt nie oceniać i nie interpretować (rodzi to poczucie zagrożenia i budzi nastawienie obronne),
 - nie porównuj do innych uczniów,
 - nie mów tego, czego nie jesteś pewien,
 - kontroluj czas, ucinaj tematy nieistotne, nie przedłużaj,
 - na koniec podsumuj rozmowę, przypomnij ustalenia.

Przeformułowanie problemu

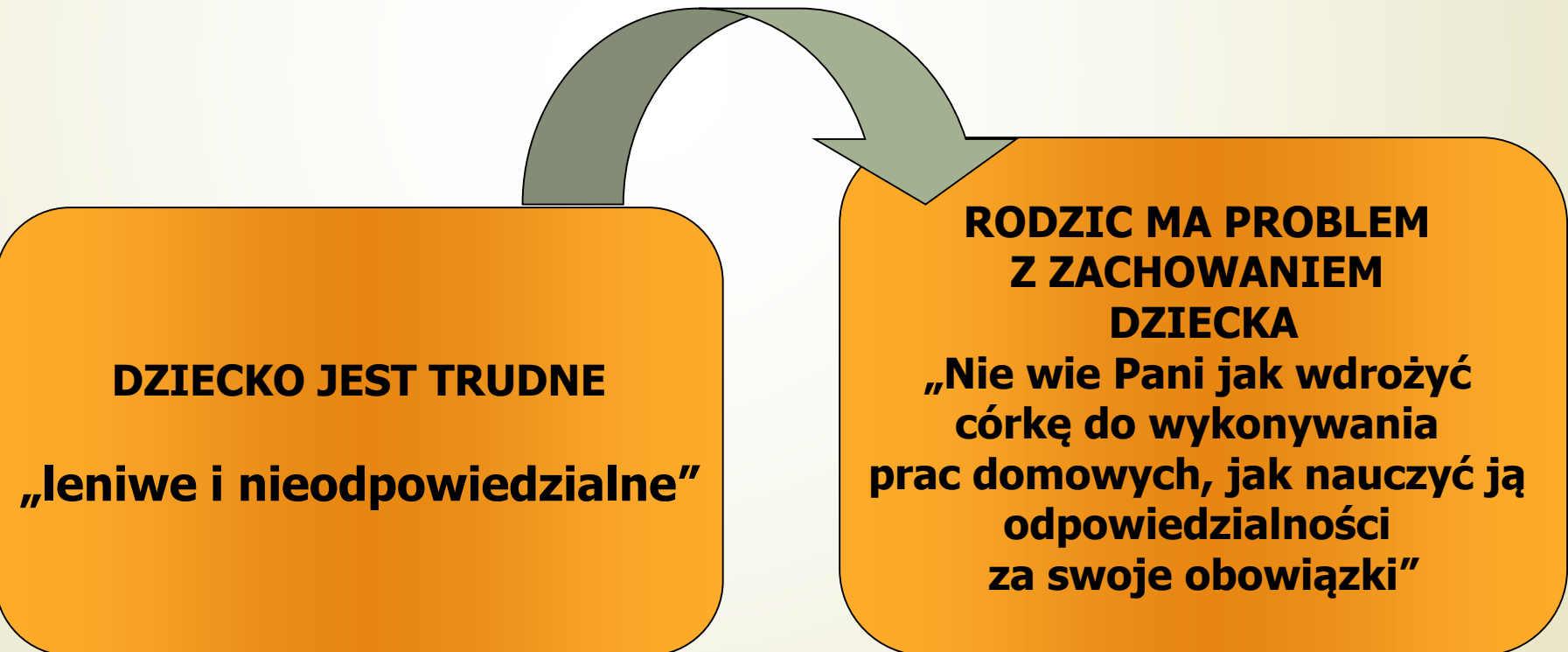
- ▶ Rodzice zwykle spostrzegają problemy wychowawcze w kategoriach „trudnego dziecka”.
Nie dostrzegają swojej odpowiedzialności za rozwiązanie problemu.
Dlatego ważne jest przeformułowanie problemu – przedstawienie go w kategoriach zadań rodzica.

Przykład

PRZEFORMUŁOWANIE PROBLEMU

➤ Rodzic mówi:

„Moja córka jest leniwa i nieodpowiedzialna, nie chce wykonywać żadnych obowiązków w domu.”

Strategie motywacyjne

- ▶ a/ Strategia prośby

Motto: „Skuteczniej jest prosić niż żądać.”

- ▶ „To, o co proszę, jest w moim najlepszym przekonaniu dobre dla dziecka”
- ▶ „Nie chcę działać poza wiedzą Państwa ...”
- ▶ „W związku z tym proszę, teraz i w przyszłości o poważne branie pod uwagę moich sugestii...”

- **b/ Strategia korzyści**

Motto: „Celem nauczyciela i rodzica jest dobro dziecka, będące największą korzyścią współpracy.”

- Zdania warunkowe „Kiedy ..., to ...”

- „Pana decyzja pozwoli na ...”

➤ c/ Strategia dowartościowania

Motto: „Każdy z nas chce czuć się akceptowany i mieć poczucie własnej wartości.”

- Wiem, że Pan bardzo stara się pomóc dziecku ..
- Cieszę się, że poświęca Pan dziecku dużo czasu ...
- Doceniam Pana zaangażowanie ...
- Zauważyłam, że Pan dużo pracuje z dzieckiem ...
- To bardzo ważne, że interesuje się Pan problemami dziecka ...
- Pana pomoc jest w tym przypadku bardzo ważna ...

➤ d/ Strategia wartości

Motto: „To jak działamy jest odzwierciedleniem naszego systemu wartości.”

- Jeśli uznamy, że ważne jest, aby ..., to ...
- Co jest ważniejsze od ...

➤ e/ **Strategia nacisku społecznego**

Motto: „Presja grupy może zmienić zachowania jednostki.”

- W interesie naszej klasy (szkoły) jest (naszym wspólnym celem jest) ...
- W naszej szkole panuje zasada ..., oczekujemy, że ...
- Rodzice innych dzieci oczekują, że Państwo załatwicie tę sprawę ...

Typy rozmów z rodzicami

Cel rozmowy	Inicjator kontaktu	
	Nauczyciel zwraca się do rodzica	Rodzic zwraca się do nauczyciela
Zapotrzebowanie na informacje	Sytuacja A	Sytuacja B
Rozwiązywanie problemu wychowawczego	Sytuacja C	Sytuacja D

WAŻNE

- Jaki jest cel spotkania z rodzicem?
- Co zamierzam zrobić podczas rozmowy (wysłuchać, poinformować, zapytać, poszukiwać rozwiązania problemu)?
- Gdzie zamierzam się spotkać z rodzicem i jak wiele czasu poświęcić na spotkanie?
- Jak powiadomić rodzica o spotkaniu (list, telefon, zawiadomienie w dzienniczku)?

Sytuacja A: Nauczyciel potrzebuje od rodzica dodatkowych informacji o uczniu.

- Podziękuj rodzicowi za przybycie. Powiadom go, ile czasu przewidujesz na wasze spotkanie.
- Powiedz, że chcesz zebrać więcej informacji o uczniu i koniecznie wyjaśnij, do czego będą ci potrzebne (indywidualizacja nauczania, rozwiązanie problemu wychowawczego itp.).
- Zadawaj pytania otwarte, najpierw szersze, ogólne, potem bardziej szczegółowe; najpierw mniej osobiste, potem bardziej.
- Pamiętaj, że rodzic zawsze ma prawo odmówić odpowiedzi.

-
-
- N: Dziękuję, że pan zareagował tak szybko na moja prośbę o spotkanie. Chciałabym, aby nasza rozmowa zamknęła się w 35 minutach. Chcę pana prosić o uzupełnienie kilku ważnych informacji o pana córce. Pomogą one mnie jako wychowawcy, a także innym nauczycielom lepiej zrozumieć trudności, jakie ma pana córka w kontaktach z rówieśnikami. Ma kłopoty w odnalezieniu się w grupie, co zauważyło kilku nauczycieli w tym roku. Chcę dzięki panu pomóc w ustaleniu, co może być tego przyczyną, bo niepokoi nas ta zmiana w zachowaniu córki. Dzięki tym informacjom może uda się coś zaradzić. Może zacznijmy od tego, jakie są pana spostrzeżenia w tym zakresie? Potem ja zadam panu kilka pytań. Jeżeli jakieś informacje będą tylko do mojej dyspozycji, proszę to zaznaczyć.

Sytuacja B: Rodzic zwraca się o informacje o dziecku.

- Zawsze powiedz na wstępie coś dobrego o dziecku.
- Bądź konkretny. Mów o zachowaniach i o wynikach ucznia (a nie o jego ogólnych cechach osobowości).
- Trudne dla rodzica negatywne informacje podawaj, wskazując równocześnie pozytyw, nadzieje i szanse, jakie widzisz dla ucznia.
- Staraj się dać pełny obraz zachowań lub wiedzy/umiejętności dziecka – informacje negatywne równoważ informacjami pozytywnymi, mówiąc o brakach, nie zapominaj o możliwościach i zaletach dziecka.

-
-
- Fragment rozmowy.
 - R: Chciałbym zapytać, jak tam mój syn, bo nic mi nie mówi w domu. Dobrze mu idzie w szkole?
 - N: Maciek jest zaangażowany w prace kołka informatycznego. Wyrasta na lidera tej grupy. Nauczyciel bardzo go chwali.
 - R: Nic dziwnego. W domu godzinami spędza czas przy komputerze.
 - N: Być może właśnie z tego powodu obniżyły się jego wyniki z polskiego i z matematyki. Z tego drugiego przedmiotu, jak poinformowała mnie nauczycielka, może być zagrożony. Nauczycielka matematyki twierdzi, że Maciek nie przykłada się do nauki. Uważa, że ma on szanse na dobre wyniki, zwłaszcza, że potrafi myśleć logicznie i prawidłowo wyciągać wnioski.

Sytuacja C: Nauczyciel wzywa rodzica do szkoły w sprawie problemu wychowawczego.

- Przywitaj się. Wyraź zadowolenie z przybycia rodzica. Pokaż mu, że oczekiwałeś na spotkanie.
- Powiedz coś pozytywnego o jego dziecku, a co najmniej wyraż z troską sytuacją, która skłoniła cię do wezwania rodzica.
- Przedstaw problem. Mów o zachowaniach, a nie oceniaj cech dziecka.
- Nie zrzucaj odpowiedzialności za problem na rodzica. Zasugeruj raczej wspólne poszukanie odpowiedzi na ważne pytania.
- Zapytaj rodzica, co myśli o sprawie.
- Zadeklaruj chęć wspólnego rozwiązania problemu.
- Bądź życzliwy i przyjazny, ale nie protekcjonalny.
- Doceń każdy, choćby minimalny przejaw zaangażowania rodzica w sprawy dziecka.

-
-
- Fragment rozmowy z rodzicem wezwanym do szkoły w sprawie kłopotów z jego dzieckiem.
 - N: Cieszę się, że możemy się spotkać w sprawie Roberta, bo bardzo zależało mi na tym spotkaniu z panią. Robert jest zdolny i inteligentny, ale od pewnego czasu bardzo niepokoi mnie jego zachowanie. Ostatnio wycina wulgarne napisy na ławkach. Stał się zaczepny i arogancki wobec nauczycieli, którzy do tej pory nie skarżyli się na niego. Zdarza się, że nie przychodzi na wybrane lekcje. Czy myśli pani, że moglibyśmy coś wspólnie zaradzić w tej sprawie? Zanim zajmiemy się poszukiwaniem rozwiązań, proponowałbym, aby pani powiedziała, co myśli o tej sytuacji.
 - R: Nie wiem, skąd to się u niego bierze. Myślałam, że w szkole jest wszystko w porządku. W domu Robert izoluje się od nas, zamyka w pokoju i nie wiemy, co robi.
 - N: Widzę, że pani też jest zaniepokojona.
 - R: Tak. Trochę nam się popsuły kontakty z Robertem. Nie potrafimy z mężem się z nim dogadać. Nie wiemy, co robić.

-
-
- N: A może ma pani jakieś domysły na temat tego, co się dzieje?
 - R: Nie wiem... może chodzi o to, że to taki wiek... Może o to, że z mężem bardzo podkreślamy rolę dobrych wyników w nauce, a jemu ostatnio nauka nie idzie.
 - N: Mówi pani o tym, że stawiacie synowi wysokie wymagania?
 - R: Tak, tak uważam. Ale to chyba dobrze?
 - N: To świadczy o tym, że chcecie państwo dla niego jak najlepiej. Może spróbujmy się zastanowić, jak Robert radzi sobie z państwa oczekiwaniami. Co go spotyka, gdy przynosi złe stopnie?
 - R: Mąż zabrania mu kontaktów z kolegami i jego sympatia.
 - N: To pewnie dla niego bardzo bolesna kara?
 - R: Chyba tak. Zwłaszcza że mąż jest konsekwentny, twardy i nigdy nie ustępuje.
 - N: Wróćmy jednak do tego, jak Robert okazuje swoje niezadowolenie.

-
-
- R: Głośno puszcza muzykę i nie odzywa się do nas.
 - N: Musi być bardzo rozżłoszczony i rozczarowany. Ma pani jakiś pomysł, jak możecie mu pomóc?
 - R: Powiem mężowi, żeby z nim porozmawiał, a nie tylko stosował kary.
 - N: Proponuję, żebyśmy przemyśleli kilka sposobów działania. Co jeszcze jest możliwe z pani strony? A może pani mąż nam coś podpowie?

Sytuacja D: Rodzic zwraca się o pomoc w sprawie trudności wychowawczych.

- Przywitaj się i wyraż zadowolenie, że rodzic zabiegał o kontakt z tobą.
- Poproś, żeby ci opowiedział o problemie. Pomóż mu o tym mówić, stosując parafrazę, pytania otwarte, odzwierciedlanie uczuć.
- Podkreśl, że doceniasz zatroskanie rodzica dzieckiem i to, że chce rozwiązać problem.
- Doprecyzuj problem.

-
-
- Fragment rozmowy z rodzicem zwracającym się po pomoc do nauczyciela.
 - N: Jestem wdzięczny za zaufanie i za to, że zwraca się pani do mnie z prośbą o wsparcie w rozwiązaniu tej trudnej sytuacji z pani córką. Widzę, że to jest bardzo przygnębiające dla pani... Może zacznijmy od tego, że opowie pani więcej o tej sytuacji...
 - R: Nie daję już sobie rady z Julką. W ogóle przestała się uczyć. Chodzi tylko z koleżankami na imprezy.
 - N: Co panią niepokoi?
 - R: No jak to... Nie zda do następnej klasy i co to będzie dalej. Potem już tylko gorzej!
 - N: Martwi się pani o jej przyszłość, o to, że nie zda...
 - R: Właśnie.
 - N: Można powiedzieć, że to pierwszy problem: problem Julki. A na czym polega pani problem z córką?

-
-
- R: Nie rozumiem, no przecież mówię
 - N: No tak, mówi pani, że Julka może nie zdać. A dlaczego zwraca się pani o pomoc do mnie?
 - R: Bo pani jest pedagogiem, wychowawca, a ona mnie się nie słucha już wcale. Może pani coś poradzi.
 - N: Czyli pani problem polega na tym, że nie udaje się pani wyegzekwować od Julki pewnych rzeczy. Spróbujmy to doprecyzować: czego pani nie udaje się wyegzekwować od Julki? [...] A jak do tej pory pani próbowała temu zaradzić? Proszę mi to opisać? [...] Dlaczego to było nieskuteczne – jak pani myśli?
 - R: Ja się szybko zniechęcam, jak od niej się czegoś domagam. Nie mam już siły być stanowcza.
 - N: Czyli trudno pani być wobec Julki dostatecznie stanowcza. Jak możemy temu zaradzić? Ma pani jakieś pomysły?
 - R: Nie, nie mam. Wszystkiego już spróbowałam.

-
-
- N: A czy chciałaby pani spróbować czegoś nowego?
 - R: Tak.
 - N: Mam taki pomysł na te zachowania Julki, gdy ona stawia na swoim. Chodzi o to, by pani nie traciła swojej stanowczości, czy tak?
 - R: Tak.
 - N: Może pani w tym pomóc stosowanie takiej prostej sztuczki: „zdarłej płyty”. Chodzi o to, żeby pani powtarzała swoje zdanie stanowczo, niezależnie od tego, jakich argumentów będzie używać Julka. Jeżeli ona mówi, że umówiła się z koleżankami, to pani na to: „Rozumiem, że się umówiłaś, ale najpierw masz zrobić lekcje”. Jeśli ona mówi, że robi później, to pani na to: „Rozumiem, że wolałabyś to zrobić później, ale lekcje masz zrobić najpierw”. Może to przećwiczymy. Ja będę panią namawiać jak Julka, a pani będzie mi odmawiać. Dobrze?

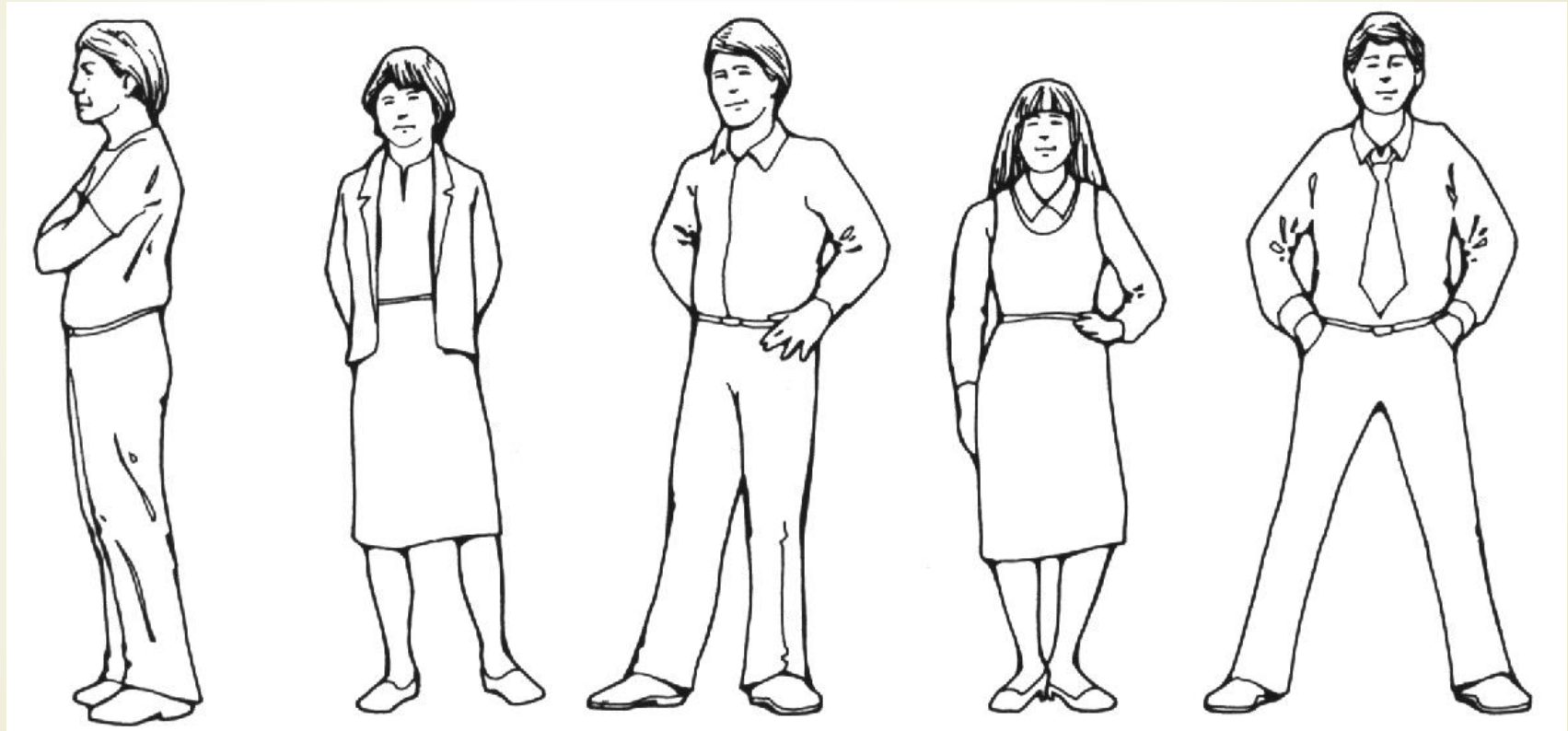
-
-
- R: Trochę to dziwne...
 - N: To tylko takie ćwiczenie.
 - R: No dobrze.
 - N: Możemy umówić się tak, że spróbuje pani stosować tą metodę przez tydzień i za tydzień porozmawiamy o efektach.
 - R: Dobrze.
 - N: No to teraz wróćmy do problemu Julki. Ona może nie zdać. Czy jej na tym zależy?
 - R: No, nie wiem. Chyba tak.
 - N: Co pani na to, żebyśmy razem z nią o tym porozmawiały?
 - R: Dobrze.

Trudne zachowania rodziców w rozmowach z nauczycielem

- Agresja
- Bierny opór
- Domaganie się cudownych rozwiązań
- Wywyższanie się
- Przesadne okazywanie emocji
- Brak zaufania
- Wycofywanie się

Kilka typów „trudnych rodziców”

RODZIC AGRESYWNY

- ▶ Nie liczy się ze zdaniem nauczyciela.
- ▶ Nie pozwala nikomu dojść do słowa.
- ▶ Jest często niezrównoważony emocjonalnie.
- ▶ Używa wulgaryzmów.
- ▶ Czuje się bezkarny.
- ▶ Czepia się szczegółów.
- ▶ Wybuchają agresją bez powodu.
- ▶ Ośmiesza nauczyciela.
- ▶ Prowokuje nauczyciela do agresji.

Sposoby radzenia sobie z rodzicem agresywnym

- ▶ Pamiętaj o spokojnym głosie, przyjaznym kontakcie wzrokowym, minimalnej gestykulacji
- ▶ Na początku rozmowy powiedz coś o konkretnych przykładach postępów dziecka.
- ▶ Podkreśl wagę spotkania w rozwiązywaniu problemu i że obie strony chcą dobra dziecka.
- ▶ Przedstaw problem.
- ▶ Przejmij inicjatywę w rozmowie.

-
-
- ▶ Pilnuj aby rozmówca nie odbiegał od tematu.
 - ▶ Słuchaj rodzica, nie przerywaj mu, wyciszaj (parafrazuj), nie dopuszczaj do antagonizmów, nie stosuj metody „ gorącego kartofla”, nie daj się prowokować, nagradzaj, że słucha ciebie z uwagą.
 - ▶ Jeśli rodzic staje się wrogi, przypomnij mu o konkretnym celu spotkania, gdy staje się bardzo wrogi poszukaj pomocy dyrektora lub innej osoby z twojej szkoły.
 - ▶ Zakończ spotkanie zebraniem wniosków, ustaleniem sposobów pracy z uczniem, ponownego spotkania, wyrażenie nadziei, że spotkania te będą konstruktywne.

RODZIC BIERNY

- ▶ Z trudem podejmuje inicjowane przez siebie rozmowy.
 - ▶ Unika współpracy.
 - ▶ Dużo milczy
-

Sposoby radzenia sobie z rodzicem biernym

- ▶ Stwórz miłą atmosferę.
- ▶ Na początku rozmowy powiedz coś pozytywnego o dziecku.
- ▶ Uświadom rodzicowi wagę spotkania i wspólnego problemu.
- ▶ Pytaj co rodzic myśli o problemie, jakie proponuje rozwiązania - daj mu czas na odpowiedź.
- ▶ Zadawaj pytania otwarte- unikaj zamkniętych.
- ▶ Nie bądź dominująca.

-
-
- Udzielaj pozytywnych informacji zwrotnych na wypowiedzi rodzica.
Wskazuj na jego mocne strony.
 - Powoli „wciągaj” go do uczestnictwa w rozmowę.
 - Ustalcie wspólne kroki postępowania.
 - Podsumuj rozmowę i zaproś na następne spotkanie.
 - Sonduj w trakcie spotkania jaka jest przyczyna braku chęci kontaktów ze szkołą i wspólnego rozwiązywania problemów.

RODZIC ROSZCZENIOWY

- ▶ Uważa, że wszystko należy się jego dziecku, a tego ono w szkole nie otrzymuje (dobre oceny, opieka, nagrody).
- ▶ Uważa, że nauczyciel powinien tak uczyć, aby dziecko osiągało same sukcesy.
- ▶ Wykazuje bezgraniczne zaufanie wobec swojego dziecka.
- ▶ Narzuca, wręcz wymusza swoje zdanie.
- ▶ Kontroluje wszystkie poczynania nauczyciela.

SPOSOBY RADZENIA SOBIE Z RODZICEM ROSZCZENIOWYM:

- ▶ Stwórz miłą atmosferę rozmowy, powiedz coś pozytywnego o dziecku.
- ▶ Wysłuchaj rodzica. Zapisz to co mówi.
- ▶ Podkreśl, że macie wspólny cel rozmowy.
- ▶ Zachowaj cierpliwość i spokój.
- ▶ Poinformuj o ograniczonym czasie.
- ▶ Nie komentuj.
- ▶ Upewnij się, czy dobrze się rozumiecie.

-
-
- Określ swoje kompetencje (na co masz wpływ).
 - Zachęć do wspólnego rozwiązania problemu (odpieraj rzeczowymi argumentami -używaj pytań zamkniętych, uwzględniaj sugestie rodzica -jeśli to możliwe, proponuj możliwe rozwiązania).
 - Znaj i odnoś się do przepisów oświatowych, zasad szkoły, norm społecznych.
 - W przypadku niemożliwego rozwiązania problemu, jasno przedstaw powody odmowy.
 - Sprawdź, czy proponowane rozwiązanie jest dobre dla dziecka (grupy dzieci).

RODZIC DWULICOWY

- ▶ Przytakuje nauczycielowi, a oczernia go wobec innych.
- ▶ Załatwia sprawy z dyrektorem pomijając nauczyciela
- ▶ Donosy, anonimy.
- ▶ Bezpodstawnie oskarża, knuje intrygi.
- ▶ Unika kontaktu (w ogóle) - pasywny.
- ▶ Wazeliniarz
- ▶ Sprawdza - kontroluje pracę wychowawcy (przez dzieci lub innych rodziców).
- ▶ Szkaluje: innych wychowawców, uczniów, innych rodziny.
- ▶ Udaje przyjaciela, a jest wrogiem.
- ▶ Wykorzystuje ufność innych- wychowawców, uczniów, rodziców.
- ▶ Załatwia swoje sprawy przez donosicielstwo.

SPOSOBY RADZENIA SOBIE Z RODZICEM DWULICOWYM

- Staranny wybór miejsca, rozmowa bez świadków.
- Miła przyjazna atmosfera.
- Pozytywy o dziecku - że nie jest dwulicowe, fałszywe, nie donosi....
- Podziękowanie za przybycie z uwypukleniem celu.
- Przedstawienie problemu.
- Wysłuchanie stanowiska rodzica- elastyczna konfrontacja – wspólne wnioski - osiągnięcie porozumienia.
- Umowa o dyskrecji i formach dalszych kontaktów.

Jakie zachowania nauczycieli rodzice pamiętają?

- Kiedy nauczyciele:
- Okazali osobiste zainteresowanie ich dziećmi
- Nawiązywali częste i otwarte kontakty
- Reagowali na problemy z zainteresowaniem i zrozumieniem
- Kiedy to było konieczne oferowali dzieciom dodatkową pomoc i czas
- i kiedy tego wszystkiego nie robili.

"Połączenie sił to początek,
pozostanie razem to postęp,
wspólna praca to sukces".

Henry Ford